

54-річний Антоніо Бандерас стане студентом

Іспанський актор Антоніо Бандерас у 54 роки вирішив сісти на студентську лаву. Зірка Голлівуду оголосив, що тимчасово переїжджає до Лондона, щоби розпочати навчання в Університеті святого Мартіна. Бандерас хоче здобути фах дизайнера одягу. На думку актора, це один із найкращих навчальних закладів, аби здійснити його давню мрію.

Аматорський театр «Гармидер» запрошує на імпровізаційну виставу

Луцький театр «Гармидер» і харківський театр «Арабески» спільно з п'ятіркою відібраних у Луцьку акторів запрошують 28 березня на експериментальний проект — імпровізаційну виставу на основі п'єси С. І. Віткевича «Мати», що почнеться о 18:00. Втілення задуму стало можливим завдяки Генеральному консульству Республіки Польща у м. Луцьку, яке фінансує приїзд до облцентру відомого співака й актора Михайла Барбари і режисера Світлани Олешко.

Кікабідзе заспівав «Червону руту» грузинською мовою

Народний артист Грузії Вахтанг Кікабідзе 19 березня дав сольний концерт у Києві, на якому виконав пісню Володимира Івасюка «Червона рута» грузинською мовою, передає видання «Гордон».

Концерт відбувся в рамках всеукраїнського туру і був присвячений Небесній сотні.

«Треба зробити все, щоб смерть цих хлопців на Майдані була не дарма, — сказав Кікабідзе. — Україні зараз дуже важко, але треба пам'ятати, що це пройде і все буде добре. Діти наші будуть щасливі, й країна буде красивою, спокійною та співочою. Якщо я доживу, буду дуже радий. Величне вам спасибі за квіти, бажаю вам здоров'я».

Раніше повідомлялося, що Вахтанг Кікабідзе хоче отримати політичний притулок в Україні. Пізніше артист сказав, що таке може відбутися тільки в тому разі, якщо в Грузії йому буде небезпечно.

Ірині Білик у Чернігові подарували колекцію розкішних прикрас

Примадонна вітчизняної естради Ірині Білик продовжує гастролі по Україні. «Незважаючи на непростий для нашої країни час, я не стала скасовувати концерти, — зізнається Білик. — Зараз, коли я в кожному місті бачу щасливі очі та посмішки на обличчях глядачів, розумію, що правильно вчинила. Людям як ніколи потрібні позитив, надія на краще, можливість хоча би на кілька годин відволіктися від насущних проблем».

Гастролі Ірині Білик проходять при заповнених залах. Публіка підспівує зірці, задаровує її квітами з подарунками. Не став винятком і виступ української співачки в Чернігові. У театрі, де ввечері відбувся концерт, Ірину зустрічали з хлібом-сіллю. Скуштувавши коровай, зірка вирушила на сцену репетирувати. В турне Білик супроводжує ціла свита з 15 осіб: музиканти, балет, охорона, технічний персонал та кілька менеджерів. У кожному місті на концерт приходять друзі співачки, багато хто спеціально приїжджає з Києва.

Підтримати подругу і побачити її приголомшливе шоу в Чернігові приїхали телеведучий і продюсер Олексій Дивеев-Церковний

та режисер-кліпмейкер Олена Вінярська.

«Оскільки я не встигла привітати Іру з приходом весни та 8 Березня, то вирішила сьогодні зробити їй сюрприз, — зізналася Вінярська. — Я привезла подрузі в подарунок ексклюзивну колекцію прикрас: брошки, корони, підвіски. За моїми ескізами їх спеціально виготовляли вручну майстрині з Києва, інкрустуючи дорогим камінням».

Презенти припали Білик до душі, й уже ввечері зірка красувалась у них на сцені.

Співачка Alyosha:

Людство у мене асоціюється з деревами

Відома українська співачка Alyosha поділилася з шанувальниками творчими планами на майбутнє.

Нещодавно вона видала свій новий альбом «Точка на карті», в який увійшли пісні, які раніше слухачі ще жодного разу не чули. За її словами, композиції, які містять платівка, створювалися протягом десяти років. Туди потрапили й ті пісні, які виконувала ще зовсім юна Олена Кучер, і ті, які в підсумку стали хітами. У цифрову версію альбому увійшло 29 треків, а в інтернет-версію — 30. 30-ю бонусною композицією став сингл «Мое сердце», який виконавиця презентувала минулого місяця.

— Залишилося дуже багато пісень, які з технічних причин не потрапили у диск, — розповіла Alyosha. — Їм просто не вистачило місця. Якби у мене була можливість включити всі мої пісні до альбому, я б із задоволенням це зробила. Дуже хотілося показати ті треки, які ніде ще не були почуті, які не зовсім форматні, але дуже тепло приймаються шанувальниками на концертах і, на моє переконання, заслуговують на увагу слухача.

— Хто вас надихає на написання нових композицій?

— По-різному буває. Буває, від великої радості або переповнення любов'ю з'являється нова пісня. Іно-

ді в якійсь депресії. Іноді вночі: ти прокидаєшся, і думки по крапельці в голові скупчуються в слова. І поки я не запишу цю пісню, яка до мене прийшла раптово, не зможу заснути. Надихаюся в дорозі, коли дивлюся на людей, які проходять повз, і розумію, що всі вони абсолютно різні й у кожного своя доля, що хтось поспішає на роботу, хтось — у лікарню. Розумію, що всі ці ситуації перетинаються, всі ці павутинки долі людей пов'язані одна з одною. Надихає те, що усвідомлюєш, як із чогось малого народжується глобальне.

— Ви співаєте на своїх концертах під фонограму?

— Не співаю. Навіть коли дуже втомлена. Повірте, в такі моменти відкривається якесь друге дихання й невідомо звідки беруться і сили, і голос. І ти починаєш працювати на повну силу. Ти відчуваєш енергетику людей, і від цієї енергетики ще більше заряджаєшся, адже це круговорот — ти даєш людям свою енергетику, а вони тебе заряджають своєю. Можна, звичайно, вийти і відпрацювати під «фанеру» — бездушно, беземоційно. Проте я так не можу. Як у когось рука не піднімається щось зробити, так у мене рот не відкривається співати під «фанеру».

— У вас є хобі — малювання. Розкажіть про нього.

— З народженням дитини я це хобі закинула. Слава Богу, що встигла хоч трохи картин намалювати (сміється).

— Що любите малювати?

— Природу, напевно. Мені дуже подобаються дерева, їх гілки, листя. Дерева схожі на людство. У мене така асоціація. Тобто людство, як і все в цьому світі, має корінь, усе потім об'єднується в один стовбур, а далі розділяється на окремі гілки — долі, які в усіх різні. У мене з самого дитинства дерева асоціюються з людьми. Я маленькою любила підходити до дерев, обіймати їх. Я з ними розмовляла, щось там обговорювала, відчувала їх. Ще люблю малювати щось фантастичне, абстрактне.

Кароль таки готує сина до служіння у церкві

Співачка Тіна Кароль таки віддала сина до недільної школи при церкві. Наразі Веня готується стати паламарем. Хлопчик ходить із мамою на службу в Іллінську церкву в Києві на Подолі та смиренно поводить у храмі. Щодо вибору школи співачка раділася зі своїм духовним наставником із Києво-Печерської лаври отцем Варлаамом.

Клас Веніаміна вивчає Біблію, церковнослов'янську мову, основи православ'я та церковного співу. Також дітям прищеплюють любов до творчості: вони опановують Петриківський розпис, влаштовують театральні постановки, зокрема лялькові вистави.

Рожищани насолоджувалися спілкуванням зі своїм кумиром

Рожище відвідав талановитий письменник, батько українського бестселера, автор славнозвісних романів «Чорний ворон», «Кров кажана», «Ключ», «Маруся» та інших Василь Шкляр

Зустріч відбулась у районній дитячій бібліотеці завдяки старанням громадського активіста Вадима Дулюка та Ф «Народна самооборона м. Рожище».

Василь Шкляр — видатна постать в українській літературі, людина, в серці якої понад усе горить любов до України. Сучасникам варто у нього повчитися любити українську мову, українців та рідну батьківську землю.

Письменник коротко розповів про себе та свої твори. Особливу увагу приділив національному бестселеру «Маруся». Мабуть, тому, що у романі є багато паралелей, які дуже нагадують наш час, нашу боротьбу та наші помилки. Хоча й зізнається, що після «Чорного ворона» не мав жодної думки, аби писати щось схоже, пояснюючи своїм шанувальникам, що не любить серіалів, але свою думку змінив тоді, коли натрапив на справді феноменальне явище — на отаманшу Марусю.

Роман «Маруся» Василь Шкляр написав на основі архівних документів, щоденників і листів очевидців. За словами автора, той, хто читатиме цю книгу, можливо, подумає, що писалася вона під враженнями від подій на Майдані. Письменник, працюючи

над твором упродовж п'яти років, зауважив, як тісно переплітаються події сьогодення з минулими.

У романі описані невідомі для пересічних українців події, що розгорталися у Києві в 1919 році. Виявляється, саме там, де нині площа Незалежності, тоді також відбувався Майдан. Дивовижно, але навіть місця розташування барикад під час Революції Гідності збігаються із місцями, де відбувалися події майже сторічної давності.

Літератор із задоволенням відповідав на запитання залу. А вони стосувалися не лише написаних творів, а й України, як то кажуть, того, що болить.

— Після виходу в світ роману «Чорний ворон» до мене підійшов чорнявий хлопчина і з таким піднесенням сказав: «Я прочитав вашу книгу, покажіть мені, де мертви за Україну!». В ньому я побачив провісника народження нового типу українців, які змінять Україну, — розповів Василь Шкляр. — Тож я зовсім не здивувався, що через кілька років побачив того хлопчину в перших рядах на Майдані, а пізніше — в добровольчому батальйоні «Азов».

Василь Шкляр зазначив, що ще в далеких 90-х говорив про участь Донбасу та Криму в розколі України.

На його думку, після проголошення незалежності України варто було пропагувати й інтегрувати в ці регіони українську культуру та мову.

Ще довго слухачі не відпускали свого кумира, бажаючи сповна насолодитися його глибокою українською мудрістю.

Завдяки мистецькому об'єднанню «Стендаль», яке організує зустрічі видатного митця, всі охочі мали нагоду придбати книги Василя Шкляра, а він у свою чергу радо роздавав автографи та фотографувався.

Ірина ВЛАСЮК